L'N-II, una carretera maleïda

El tram en obres entre Ma anet i Sils Foto: QUIM PUIG.

Vint-i-cinc anys després de la inauguració de la variant de Girona –en la qual el ministre Josep Borrell va anunciar la voluntat de desdoblar el tram de la carretera N-II entre Tordera i la frontera amb França–, la realitat ens mostra que aquest traçat, el més transitat de les carreteres d'organització radial que connecten els diversos punts cardinals de la península amb la capital de l'Estat espanyol, és el més maltractat pels diversos governs espanyols de diferent signe polític.

Tot i que mesos després, el mateix 1993, el ministeri anunciava les primeres licitacions de l'obra, és clarament evident que aquest tram de carretera, pel qual poden circular fins a vint mil vehicles diaris, és encara ara una vergonya i un perill. Cal tenir en compte que les obres per convertir la carretera en autovia només s'han acabat en un tram de poc més de 15 quilòmetres –entre Fornells de la Selva i Sils–. Si els terminis anunciats es complissin, en poc més d'un any hauríem de tenir enllestits els trams compresos entre Sils i Maçanet al sud i entre Medinyà i Orriols al nord, la qual cosa faria sumar poc més de vuit quilòmetres al traçat desdoblat de la via.

Certament, els quatre carrils d'autopista entre Fornells de la Selva i Vilademuls, en la que s'ha qualificat com a variant oest de Girona, han ajudat a pal·liar una part dels problemes. Així mateix, la prohibició de circulació de camions en alguns trams de la via ha contribuït al descens d'una sinistralitat alarmant. Però això no pot fer oblidar la desídia i el desinterès per desdoblar i convertir en autovia els quilòmetres restants.

Durant tots aquests anys no només no s'han complert les promeses dels diversos ministres –Álvarez Cascos va assegurar que el desdoblament estaria acabat abans del 2008–, sinó que la mala planificació, les fallides de diverses empreses concessionàries de les obres i les retallades pressupostàries han provocat que en diversos trams es comencessin i s'abandonessin els moviments de terres i que això provoqués ferides al territori i al paisatge que han ofert una imatge lamentable de la que hauria de ser la via pública més important que travessa casa nostra.

D'aquella carretera principal que travessava Girona i Figueres, en queda un projecte a mig fer i sense la voluntat política de completar-lo. Executades fa molts anys una ronda de Figueres, que va quedar ben aviat petita i que es va batejar com a corredor de la mort, i una variant de Girona que va provocar danys irreparables al paisatge, la realitat ens mostra que el tram Tordera-Maçanet no es desdoblarà, sinó que només es "condicionarà" i que al nord de les comarques la situació no es desencalla. Els trams entre la Jonquera i la variant de Figueres, o el que va des de la capital empordanesa fins a Orriols passant per Bàscara, dormen als llimbs, com ho fan les variants necessàries de Bàscara i Pont de Molins. Així ho posa de manifest no solament la realitat del dia a dia, sinó les previsions pressupostàries.

Aquesta és la trista realitat vint-i-cinc anys després d'unes promeses que ja arribaven tard. L'N-II, a l'altura de les comarques gironines, s'ha convertit en la imatge més precisa de la desinversió volguda de l'Estat, que l'ha portat a ser una carretera maltractada i perillosa, i també el símbol d'una reivindicació justa i necessària per millorar el dia a dia dels ciutadans i el potencial econòmic de la demarcació.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 25-03-2018 Pàgina 33

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/territori/article/12-infraestructures/1362678-l-n-ii-una-carretera-maleida.html